

Verwerende partij: Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad

Conclusies

De verzoekende partijen verzoeken het Gerecht:

- dit verzoek tot nietigverklaring ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- op grond van artikel 277 VWEU vast te stellen dat verordening (EU) nr. 806/2014 of, subsidiair, artikel 21, artikel 22, lid 2, onder a), artikel 24 en de artikelen 18 en 23 van verordening (EU) nr. 806/2014 niet van toepassing zijn;
- het betwiste besluit van de GAR nietig te verklaren;
- de GAR te veroordelen tot vergoeding van de schade die de verzoekende partijen hebben geleden door de toepassing van met het Unierecht strijdige bepalingen;
- subsidiair, de GAR te veroordelen tot betaling van een vergoeding aan de verzoekende partijen in hun hoedanigheid van aandeelhouders of schuldeisers, rekening houdend met de waardering van Banco Popular die de verzoekende partijen hebben verstrekt als definitieve waardering als bedoeld in verordening nr. 806/2014, om te beoordelen of de aandeelhouders en schuldeisers een betere behandeling zouden hebben gekregen indien de instelling een gewone insolventieprocedure zou hebben ingeleid, en
- verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Het onderhavige beroep is gericht tegen besluit (SRB/EES/2017/08) van 7 juni 2017 van de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad tot vaststelling van een afwikkelingsregeling voor Banco Popular Español, S.A.

De middelen en voornaamste argumenten zijn vergelijkbaar met die welke zijn aangevoerd in de zaken T-478/17, Mutualidad de la Abogacía en Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno en SFL/Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-482/17, Comercial Vascongada Recalde/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-483/17, García Suárez e. a./Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-484/17, Fidesban e.a./Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, T-497/17, Sánchez del Valle en Calatrava Real State 2015/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad, en T-498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/Commissie en Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad.

Beroep ingesteld op 23 oktober 2017 — DuPont de Nemours e.a. / Commissie

(Zaak T-719/17)

(2018/C 022/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: DuPont de Nemours (Deutschland) GmbH (Neu-Isenburg, Duitsland) en 12 andere (vertegenwoordigers: D. Waelbroeck, I. Antypas en A. Accarain, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2017/1496 van de Commissie van 23 augustus 2017 tot nietverlenging van de goedkeuring van de werkzame stof flupyrsulfuronmethyl (hierna: „FPS”) en tot intrekking van de vergunningen voor het in de handel brengen van gewasbeschermingsmiddelen die deze stof bevatten ⁽¹⁾;
- verwijzing van de verwerende partij in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren de verzoekende partijen zes middelen aan.

1. Eerste middel: schending van verordening nr. 1107/2009 ⁽²⁾ betreffende gewasbeschermingsmiddelen, verordening nr. 1141/2010 ⁽³⁾ inzake verlenging, verordening nr. 1272/2008 ⁽⁴⁾ betreffende indeling, etikettering en verpakking, en richtlijn 2010/63 ⁽⁵⁾ betreffende dierproeven:
 - Verzoekers voeren aan dat de bestreden uitvoeringsverordening is vastgesteld in strijd met verordening nr. 1141/2010 inzake verlenging en de daarbij horende richtsnoeren (SANCO/10387/2010 rev. 8) aangezien de EFSA (Europese Autoriteit voor voedselveiligheid) het risicoprofiel van FPS opnieuw heeft geëvalueerd ondanks het feit dat de stand van de wetenschap en het toepasselijke rechtskader niet waren gewijzigd;
 - Verzoekers betogen dat de bestreden uitvoeringsverordening is vastgesteld in strijd met verordening nr. 1272/2008 betreffende indeling, etikettering en verpakking en de richtsnoeren van de Commissie betreffende metabolieten in het grondwater (SANCO/221/2000 rev. 10) daar de EFSA haar eigen gevaarindeling voor FPS als uitgangspunt heeft genomen om te veronderstellen dat drie zich in het grondwater bevindende metabolieten giftig zijn;
 - Verzoekers stellen dat de bestreden uitvoeringsverordening is vastgesteld in strijd met de in verordening nr. 1107/2009 betreffende gewasbeschermingsmiddelen en richtlijn nr. 2010/63 betreffende dierproeven vervatte Unievoorschriften inzake dierproeven aangezien de EFSA een gebrek aan gegevens voor bijkomende studies naar de genotoxiciteit heeft vastgesteld, zonder daarbij terdege rekening te houden met alle beschikbare gegevens en ondanks het feit dat de noodzaak om bijkomende testen uit te voeren niet was aangetoond.
2. Tweede middel: door zich te baseren op een nieuw advies dat nog niet als vaststaand kon worden beschouwd, heeft de EFSA gehandeld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, de rechten van verdediging en verschillende Unierechtelijke bepalingen
 - Verzoekers betogen dat de bestreden uitvoeringsverordening is vastgesteld in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel, de rechten van verdediging van de aanvrager van de verlenging en verschillende Unierechtelijke bepalingen, op grond dat het onderzoek door de EFSA naar de genotoxiciteit van twee FPS metabolieten berust op een nieuw, niet-goedgekeurd wetenschappelijk advies dat momenteel opnieuw onder de loep wordt genomen, op basis waarvan de EFSA een denkbeeldig gebrek aan gegevens in het verlengingsdossier heeft vastgesteld, ten aanzien waarvan verzoekers nadien niet in de gelegenheid zijn gesteld om het te verhelpen.
3. Derde middel: het verzuim om een volledige risicobeoordeling uit te voeren druist in tegen de rechten van verdediging en verschillende Unierechtelijke bepalingen
 - Verzoekers voeren aan dat de bestreden uitvoeringsverordening is vastgesteld in strijd met de rechten van verdediging van de aanvrager van de verlenging en verschillende Unierechtelijke bepalingen, omdat het besluit van de Commissie om FPS te verbieden uitsluitend is gebaseerd op de conclusies van de EFSA, zonder daarbij rekening te houden met alle beschikbare wetenschappelijke informatie die aantoont dat FPS veilig is, in het bijzonder de bijkomende studies die de aanvrager van de verlenging op eigen initiatief heeft verricht om het vermeende gebrek aan gegevens te verhelpen en een oplossing voor de bezwaren van de EFSA te bieden, en evenmin met de beoordeling door de lidstaat-rapporteur en de opmerkingen die de andere lidstaten in het kader van de evaluatie van de verlenging hebben gemaakt.
4. Vierde middel: schending van het evenredigheidsbeginsel
 - Verzoekers betogen dat de bestreden uitvoeringsverordening kennelijk niet in verhouding staat tot het algemene veiligheidsprofiel van FPS en voeren aan dat de Commissie de vermeende, aan de bestreden uitvoeringsverordening ten grondslag liggende bezwaren had kunnen verhelpen door minder beperkende maatregelen die geen verbod op het gebruik van FPS tot gevolg hebben, bijvoorbeeld door de in artikel 6, onder f), van verordening nr. 1107/2009 inzake gewasbeschermingsmiddelen vastgestelde procedure betreffende bevestigende informatie toe te passen of door risicobeperkende maatregelen die op nationaal niveau door de EU-lidstaten zijn vastgesteld.
5. Vijfde middel: schending van het non-discriminatiebeginsel
 - Verzoekers voeren aan dat de Commissie het non-discriminatiebeginsel heeft geschonden op grond dat uit de besluitvormingspraktijk van de Commissie blijkt dat zij de vermeende aan de bestreden uitvoeringsverordening ten grondslag liggende bezwaren in het verleden door minder beperkende maatregelen passend heeft afgedaan. De Commissie heeft zich tot nog toe echter nooit op dergelijke bezwaren gebaseerd om een volledig verbod op het gebruik van een stof te rechtvaardigen.

6. Zesde middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur en van DuPont's gewettigd vertrouwen

- Verzoekers betogen dat de Commissie de evaluatieprocedure voor FPS niet naar behoren heeft uitgevoerd, met als gevolg dat DuPont zich verplicht zag aanzienlijke middelen te besteden aan de voorbereiding van wetenschappelijke dossiers, wat uiteindelijk volstrekt nutteloos bleek te zijn daar de Commissie onverwacht haar standpunt met betrekking tot bepaalde bezwaren heeft herzien. Verzoekers voeren daarenboven aan dat de bestreden uitvoeringsverordening de beleidsdoelstellingen op het gebied van de mededinging ondermijnt die ten grondslag liggen aan het gedwongen afstoten van FPS, dat de Commissie zelf heeft opgelegd aan Dow/DuPont om te vermijden dat deze een machtspositie in de EER-markt voor herbiciden voor granen zou innemen. Door de evaluatieprocedure voor FPS niet naar behoren uit te voeren, is de Commissie haar zorgplicht niet nagekomen en heeft zij beginselen van behoorlijk bestuur en DuPont's gewettigd vertrouwen geschonden.

-
- ⁽¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/1496 van de Commissie van 23 augustus 2017 tot niet-verlenging van de goedkeuring van de werkzame stof DPX KE 459 (flupyrsulfuronmethyl) overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie (PB 2017, L 218, blz. 7).
 - ⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen en tot intrekking van de richtlijnen 79/117/EEG en 91/414/EEG van de Raad (PB 2009, L 309, blz. 1).
 - ⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 1141/2010 van de Commissie van 7 december 2010 tot vaststelling van de procedure voor de verlenging van de opneming van een tweede groep werkzame stoffen in bijlage I bij richtlijn 91/414/EEG van de Raad en tot opstelling van de lijst van die stoffen (PB 2010, L 322, blz. 10).
 - ⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB 2008, L 353, blz. 1).
 - ⁽⁵⁾ Richtlijn 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2010 betreffende de bescherming van dieren die voor wetenschappelijke doeleinden worden gebruikt (PB 2010, L 276, blz. 33).

Beroep ingesteld op 26 oktober 2017 — PP e.a. / EDEO

(Zaak T-727/17)

(2018/C 022/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: PP, PQ en UQ (vertegenwoordiger: N. de Montigny, advocaat)

Verwerende partij: Europese dienst voor extern optreden

Conclusies

- te verklaren en vast te stellen,
- de rekenbladen van 3 februari, 6 februari en 20 maart 2017 van verzoekers die hun per e-mail zijn verzonden door de afdeling personeelszaken van de EDEO, alsmede, voor zover nodig, de salarisstroken waarbij de betaling van de schooltoelage voor hun kinderen is toegekend;
- en, tot slot, voor zover nodig, het besluit van het TABG in de vorm van een e-mail van 15 december 2016 waarbij zij ervan in kennis zijn gesteld:
 - dat de aanvraag tot vergoeding van het schoolgeld boven de maximumschooltoelage van het type B voor het schooljaar 2016/2017 is toegekend, en
 - enig bedrag boven het maximumbedrag in geen geval meer kan bedragen dan 9 704,16 EUR;
- verweerder veroordelen in de kosten.